

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810010283
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5810010283.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2015 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/74/2010 z 25.9.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný N. H. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 154/10 zo dňa 24.8.2010, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bode 1/, 2/ výrokovej časti napadnutého rozsudku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že obžaloba neuniesla dôkazné bremeno, vychádzala len z výpovede svedkyne - poškodenej E. Q. a samotná svedkyňa svojimi výpoveďami tvrdenia v obžalobe spochybnila. Jej výpovede vzhľadom na viacero rozporov vyznievali nepresvedčivo a nevierohodne. Na základe uvedeného súd v zmysle zásady in dubio pro reo, z ktorej vyplýva rozhodovanie v pochybnostiach v prospech obvineného, obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože po vyhodnotení dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku, a teda nebola vylúčená možnosť aj iného záveru, než ako je uvedený v obžalobe a nebolo tak dokázané, že sa stali súdené skutky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 5.10.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi, na základe ktorých súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej E. Q. k bodu 1/ obžaloby, na hlavnom pojednávaní poškodená aj napriek tomu, že uplynulo viac ako šesť rokov od spáchania skutku, vymedzila vo svojej výpovedi časové obdobie, kedy sa mal skutok stať a vymedzila aj miesto, kde sa mal skutok stať. O čase a mieste spáchania skutku vypovedala poškodená rovnako počas hlavného pojednávania a aj prípravného konania. Rovnako vypovedala, aj pokiaľ ide o spôsob spáchania skutku. Jediné, v čom sa výpovede poškodenej rozchádzajú, je nepodstatná skutočnosť, a to, či malo dôjsť k jej vydieraniu cestou, keď išla na chatu s obžalovaným alebo z chaty alebo inak. Ak je však pravdivá verzia, ktorá odznela na hlavnom pojednávaní, t.j. že obžalovaný mal poškodenú vydierať cestou na chatu, kde strávili spolu noc, je celkom pochopiteľné, prečo poškodená menila svoju výpoveď. Zrejme jej bolo nepríjemné a trápne priznať počas prípravného konania, že po tom, čo ju mal obžalovaný vydierať, strávila s ním noc na chate. Opakovane vo svojich výpovediach spomínala pocit hanby. Poškodená vypovedala dňa 12.4.2010, dňa 7.6.2010, dňa 27.9.2012 a dňa 25.9.2015 rovnako, čo sa týka miesta, času a spôsobu spáchania skutku. Uviedla, že obžalovaný po tom čo mu oznámila, že ak jej nevráti dlh, podá naňho trestné oznámenie jej povedal, že jej podpáli dom v V. Q., teda rodičovský dom a aj dom po starých rodičoch. Aj pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ obžaloby, nebola výpoveď poškodenej

nepresvedčivá. Vo svojich prvých dvoch výpovediach v prípravnom konaní tvrdila existenciu skutku tak, ako je uvedený v bode 2/ obžaloby. Počas konfrontácie s obžalovaným v prípravnom konaní, ktorá bola vykonaná o dva mesiace neskôr tvrdila, že sa jej obžalovaný vyhrážal do telefónu, ale už presne nevedela zopakovať obsah vyhrážok. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že po tom, čo bola s obžalovaným na chate, tento jej už telefón nedvíhal a ani sa jej viac nevyhrážal. Po tom, ako jej boli prečítané zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania, poškodená uviedla, že si výhražné telefonáty nepamätá, ale pripustila, že tam mohol byť nejaký telefonát. Odvolateľ ďalej dôvodil tým, že poškodená si vo svojich prvých výpovediach pamätala, ako a kedy malo dôjsť ku skutku pod bodom 2/ obžaloby. V ďalšej výpovedi nevedela presne zopakovať slová obžalovaného a vo výpovediach po troch rokoch a po šiestich rokoch od spáchania skutku si už tento skutok vôbec nepamätala. Podľa prokurátora vyššie popísané blednutie a vymiznutie spomienok poškodenej ku skutku pod bodom 2/ obžaloby dokazuje, že jej výpoveď je pravdivá, nakoľko nie všetci ľudia sú rovnakí, a nie každá pamäť musí pracovať podľa zažitých stereotypov a predstáv. Výpoveď poškodenej k bodu 2/ obžaloby potvrdzuje jej presvedčivosť a pravdivosť vo vzťahu k celej jej výpovedi urobenej na hlavnom pojednávaní a potvrdzuje aj to, že celé trestné konanie nie je motivované pomstychtivosťou alebo nenávisťou poškodenej voči obžalovanému. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný N. H. sa na verejné zasadnutie neustanovil. Podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 8.12.2015 výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Po splnení zákonom požadovaných podmienok krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Intervenujúca prokurátorka na verejnom zasadnutí navrhla v zmysle odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo napadnutý rozsudok zrušiť a vec súdu prvého stupňa vrátiť na nové pojednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet dôvod na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu je zistiteľné, že Krajský súd v Žiline už vo veci konal a rozhodol. Uznesením, sp.zn. 2To/15/2013 zo dňa 20. februára 2013 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 27.9.2012 zrušil a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne okresný súd postupoval súladne s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., a zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Vykonané dôkazy vyhodnotil súladne so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a v odôvodnení rozhodnutia postupujúc podľa § 168 Tr. por. poukázal na dôkazy o ktoré oprel svoje skutkové zistenia, poukázal na skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, a presvedčivo vysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, keď dospel k oslobodzujúcemu výroku rozsudku. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhláseniu oslobodzujúceho výroku rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný N. H. stíhaný. Oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania v danom prípade, pretože vykonané dôkazy nevyznievajú jednoznačne a netvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok pod bodom 1/, 2/ tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje právne závery, ktoré ho viedli k oslobodzujúcemu rozhodnutiu vo veci. Krajský súd sa s týmito závermi stotožňuje a v podstate na tieto odkazuje.

S odvolacími argumentmi prokurátora, predneseným v odôvodnení podaného odvolania, sa krajský súd nestotožnil. Skutočnosť, že prokurátor v odvolaní vyslovil nesúhlas s oslobodzujúcim rozhodnutím prvostupňového súdu, a má iný názor na hodnotenie vierohodnosti výpovede svedkyne E. Q., neznamena nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku. Svedkyňa, poškodená E. Q., ktorá podľa odvolateľa má obžalovaného usvedčovať z účasti na skutkoch uvedených pod bodom 1/, 2/ obžaloby, bola v prípravnom konaní prvýkrát vo veci vypočutá dňa 12.3.2010 (č.l. 11-14), t.j. v čase, keď obvinený ešte ani nemal vedomosť, že je zo spáchania súdeného trestného činu obvinený, pretože obvinenie mu bolo oznámené až dňa 23.3.2010 (č.l. 7). Následne bola svedkyňa vypočutá dňa 12.4.2010 (č.l. 17-19), teda v čase, keď obvinenému už bolo oznámené obvinenie, avšak táto výpoveď nebola vykonaná kontradiktórne. Výsluch svedkyne bol vykonaný bez upovedomenia a účasti obvineného, a táto výpoveď dokonca nie je ani podpísaná svedkyňou.

S poukazom na uvedené možno konštatovať, že výpovede svedkyne učené dňa 12.3.2010 a dňa 12.4.2010, ktoré by mali podľa odvolateľa preukazovať dôvodnosť obžaloby, boli vykonané nekontradiktórne a spôsobom nezodpovedajúcim zákonu. Až následná výpoveď svedkyne učená pri konfrontácii s obžalovaným dňa 7.6.2010 (č.l. 20-24) bola vykonaná zákonným spôsobom. V tejto výpovedi svedkyňa uviedla, že obžalovaného naposledy videla pri stretnutí niekedy v mesiaci máj alebo jún 2009. Rozprávali sa o peniazoch a potom išli spolu na kamarátovu chatu, kde boli až do rána. Keď išli z chaty, tak mu povedala, že ak jej nedá peniaze, tak ho dá na políciu. Vtedy jej obžalovaný povedal, že jej podpáli chalupu aj rodičovský dom. Potom sa jej ešte vyhrážal do telefónu, ale ako, už nevedela presne zopakovať. O tomto nikomu nehovorila, pretože sa hanbila za celý ich vzťah i za to, že obžalovaný jej zobral peniaze. Na hlavnom pojednávaní dňa 25.9.2015 uviedla, že s obžalovaným sa stretla niekedy v mesiaci máj. Išli na chatu. Cestou obžalovanému povedala, aby jej vrátil peniaze, ktoré jej dlhoval, lebo inak podá na neho trestné oznámenie. Obžalovaný reagoval tak, že ak ho nahlási, tak jej podpáli rodičovský dom aj dom po starých rodičov. Potom spolu strávili na chate noc. Na druhý deň obžalovaný odišiel. Odvtedy v kontakte neboli. Ku skutku pod bodom 2/ uviedla, že možno tam bol aj nejaký telefonát, ale na toto si nepamätá. Od obžalovaného žiadala peniaze, ktoré mu sčasti požičala, a tiež peniaze, ktoré jej zobral bez jej vedomia z účtu prostredníctvom jej platobnej karty.

S ohľadom na uvedené tvrdenie odvolateľa, že poškodená E. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala o čase, mieste a spôsobe spáchania skutkov uvedených v obžalobe rovnako ako v prípravnom konaní, nezodpovedá dôkaznej situácii. Sám odvolateľ mal pochybnosť o tom, ktorá výpoveď poškodenej je pravdivá, čo vyplýva i z jeho odvolania, keď k výpovedi poškodenej uviedol: ak je však pravdivá verzia, ktorá odznela na hlavnom pojednávaní t.j., že obžalovaný mal poškodenú vydierať cestou na chatu ...“. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že ani po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo možné upraviť skutky oproti obžalobe tak, aby bolo upresnené miesto, čas a spôsob ich spáchania, prípadne aby bolo možné uviesť iné skutočností potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Výrok o vine obžalovaného nemôže byť založený na skutku spáchanom v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste a tiež s uvedením sumy približne 90 000,- Sk, ktorú mala poškodená obžalovanému po častiach požičať. S tvrdením odvolateľa o presvedčivosti výpovede poškodenej sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť. Subjektívny pocit hanby poškodenej, na ktorý odvolateľ v písomných dôvodoch odvolania poukazuje, nemôže byť prostriedkom na odstránenie rozporov, ktoré sa vyskytli vo výpovedi poškodenej. Navyše odvolateľ poukazuje na výpovede svedkyne, ktoré neboli vykonané v súlade so zákonom a tieto okresný súd ani nemal na hlavnom pojednávaní čítať. Vzhľadom na to, že obžalovaný N. H. bol v predloženej veci oslobodený spod obžaloby, a teda bolo rozhodnuté v jeho prospech, pochybenie okresného súdu je bezpredmetné.

Krajský súd uzatvára, že štruktúra a súhrn dôkazov, ktoré predložil prokurátor na preukázanie viny obžalovaného bola nedostatočná a neprijateľná na vyslovenie viny obžalovaného N. H.. Potom súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pretože tieto dôkazy nevyznievajú jednoznačne a netvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na to, že odvolanie prokurátora bolo nedôvodné, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.